

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie ze skargi: M. J.
przy udziale Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie
na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu II AKo 87/22 toczącym się przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie
na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 29 kwietnia 2024 r.,

- 1. zwalnia skarżącego od obowiązku uiszczenia 200 (dwustu)
złotych tytułem opłaty sądowej od skargi na przewlekłość
postępowania;**
- 2. pozostawia skargę bez rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Skarżący pismem wniesionym 23 lutego 2024 r. domagał się stwierdzenia
przewlekłości postępowania II AKo 87/22 toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w
Krakowie.

Sąd Apelacyjny w Krakowie postanowieniem z 5 stycznia 2024r., II AKo 87/22
oddalił wniosek o wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym
wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z 21 listopada 2018 r., IV 1 Ka 267/18
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Olkuszu z 7 maja 2018 r., II W 29/17.

Następnie Sąd Apelacyjny w Krakowie zarządzeniem z 1 lutego 2024r., II AKo 87/22 pozostawił w aktach sprawy bez dalszego biegu zażalenie na postanowienie z 5 stycznia 2024r., II AKo 87/22.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlegała odrzuceniu bez merytorycznego badania z uwagi na jej niedopuszczalność.

Zgodnie bowiem z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U.2023, poz.1725, dalej jako: „u.s.p.”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). Przedmiotem postępowania prowadzonego na podstawie wskazanej ustawy jest ocena, czy w postępowaniu II AKo 87/22 doszło do naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

W rezultacie przyjmować należy, że postępowanie, co do istoty sprawy zakończyło się prawomocnie 21 lipca 2023 r. na skutek wydania przez Sąd Apelacyjny w Katowicach niezaskarżalnego postanowienia w przedmiocie odrzucenia zażalenia na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Katowicach w przedmiocie zwrotu pozwu. Tymczasem skarga na przewlekłość postępowania została wniesiona 23 stycznia 2024 r., a zatem już po prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie II AKo 87/22, która

zakończyła się prawomocnie 21 lipca 2023 r. wydaniem postanowienia w przedmiocie oddalenia wniosku o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy 28 marca 2013 r. podjął uchwałę (7), sygn. III SPZP 1/13, zgodnie z którą w postępowaniu ze skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki ocenie pod kątem przewlekłości podlegają zarzuty skarżącego odnoszące się do przebiegu postępowania, od jego wszczęcia do prawomocnego zakończenia, niezależnie od tego, na jakim etapie postępowania skarga została wniesiona. W konsekwencji zatem, za niedopuszczalną należy uznawać skargę mającą za przedmiot postępowanie incydentalne o doręczenie odpisu postanowienia wraz z uzasadnieniem wniesioną po prawomocnym zakończeniu postępowania.

Z takim stanowiskiem koresponduje treść art. 5 ust. 1 u.s.p., zgodnie z którym skargę wnosi się w toku postępowania w sprawie. Wniesienie skargi powinno zatem nastąpić w czasie trwania postępowania, zatem nie później niż do jego prawomocnego zakończenia. Cel ustawy o skardze na przewlekłość, wyrażający się dążnością ustawodawcy do zapewnienia odpowiedniej dynamiki postępowania poprzez wyposażenie sądu rozpoznającego skargę w kompetencje do: stwierdzenia stanu przewlekłości (art. 12 ust. 2 u.s.p.), zalecenia sądowi *meriti* podjęcia odpowiednich czynności w wyznaczonym terminie (art. 12 ust. 2 zdanie 1 u.s.p.), przyznawania od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego sumy pieniężnej w przypadku uwzględnienia skargi (art. 12 ust. 4 zdanie 1 u.s.p.). z przyczyn oczywistych nie może zostać zrealizowany, gdy postępowanie zostało prawomocnie zakończone. W utrwalonym już orzecznictwie Sądu Najwyższego przesądzono, że czynności podejmowane po prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie nie mogą być objęte zakresem skargi na przewlekłość postępowania (tak też: postanowienia Sądu Najwyższego z: 20 stycznia 2015 r., III SPP 234/14; 15 grudnia 2015 r., III SPP 28/15; 27 października 2015 r., III SPP 24/15; 24 września 2014 r., III SPP 205/14).

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 5 ust. 1 oraz art. 8 ust. 2 u.s.p., orzekł jak w sentencji.

Ubocznie Sąd Najwyższy wskazuje, że wniosek o wyłączenie wskazanych imiennie sędziów nie tamuje rozstrzygnięcia.

[SOP]

[at]